

Mål T-367/03

Yedaş Tarım ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission

”Skadeståndstalan – Internationella avtal – Associeringsavtalet EEG—Turkiet – Tullunion mellan Europeiska gemenskapen och Turkiet – Ekonomiskt kompensationsstöd”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 30 mars 2006 II - 876

Sammanfattning av domen

1. *Internationella avtal — Gemenskapens avtal — Direkt effekt*
(Associeringsavtalet EEG—Turkiet, artiklarna 2.1, 3.1 och 6)
2. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Rättsstridighet*
(Artiklarna 226 EG och 288 andra stycket EG)

3. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Rättsstridighet — Skada — Orsaksamband — Ett av villkoren är inte uppfyllt*
(Artikel 288 andra stycket EG)

1. En bestämmelse i ett avtal som gemenskapen har ingått med tredjeland skall anses direkt tillämplig om den, med hänsyn till dess ordalydelse samt till avtalets syfte och art, innebär en klar och precis skyldighet vars fullgörande eller verkningar inte är beroende av utfärdandet av ytterligare rättsakter.

sas till de bilagda protokollen för fastställande av villkoren för denna fas. Detsamma gäller för artikel 6 i avtalet som är en institutionell bestämmelse genom vilken associeringsrådet inrättas.

(se punkterna 39 och 42–44)

Detta är inte fallet med artikel 2.1 i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilken i allmänna ordalag beskriver avtalets målsättning. Bestämmelsen har nämligen programkaraktär. Den är inte tillräckligt tydlig och ovillkorlig och det krävs att ytterligare rättsakter antas för att den skall kunna genomföras eller få verkan, vilket utesluter att den kan tillämpas direkt på en ekonomisk aktörs situation. Dessutom är dess målsättning inte att tillerkänna enskilda rättigheter. Detsamma gäller för artikel 3.1 i detta avtal. I första stycket av denna bestämmelse beskrivs i allmänna ordalag målsättningen för den förberedande fasen i associeringen mellan Turkiet och gemenskapen och i andra stycket hänvi-

2. Vad gäller gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar kan gemenskapen inte lastas för påstått bristande finansiellt stöd till Turkiet då bristen beror på att en medlemsstat har motsatt sig detta. Även med antagande av att denna medlemsstats inställning skulle kunna anses utgöra ett fördragsbrott, är kommissionen inte tvungen att väcka talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG. Kommissionens underlåtenhet att inleda ett sådant förfarande kan således under inga omständigheter anses rättsstridigt, varför denna omständighet inte kan utlösa gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar.

(se punkterna 50 och 51)

3. För att gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar skall aktualiseras i den mening som avses i artikel 288 andra stycket EG krävs att tre förutsättningar är uppfyllda, nämligen att det beteende som den berörda institutionen klandras för är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan detta beteende och den åberopade skadan.

Om ett av dessa villkor inte är uppfyllt skall talan ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de andra villkoren för nämnda ansvar.

(se punkterna 34 och 62)